

чали покойнитѣ царь и царица, неговиятъ баща, като момче, билъ у тѣхъ, обаче сегашниятъ царь и руситѣ изобщо не го искали. Също се говорѣло, че Климентъ (!) билъ противъ цѣлата тази постѣпка. — Генералътъ вижда опасность при изборитѣ само въ центъра: Търново, Севлиево, Ловечъ, Плѣвенъ. Инькъ билъ сигуренъ. Добре било, че Хитрово пѫтувалъ съ княза; *argumentum „ad hominem“*. Той е изобщо за намаляване на чиновничеството. За лошото влияние на петроградския въздухъ върху тамошните студенти.

16/28 май, сѫбота вечеръ. Вчера единъ селянинъ отъ софийскитѣ села дойде въ княжеската канцелария да се оплаче, че всички съседи подписали „прошението“ до княза, само той не. Ходилъ изъ града, питалъ где се подписва, пратили го на Баня Бashi, въ окръжното и околийско управление, ала тамъ стражаритѣ го нарекли „бунтовникъ“, били го и го изгонили. Отъ селото го изпратили наново. Спастъ повика стражара, македонецъ Георги Димовъ, опълченецъ, и полицмейстора Шишеджиева. Стражарътъ се призналъ, ала кой го е накаралъ, не каза. Шишеджиевъ написа протоколъ. Видѣхъ го, когато дойде въ канцеларията: изглеждаше като хартия. Отъ село Слатина самитѣ селяни написали много наивно писмо до князя.

Стояновъ вчера и днесъ стоя дълго у насъ въ канцеларията. Основитѣ на програмитѣ. Вчера разпратихъ окръжно — копие на писмото до Коцева, инспекторъ въ Видинъ, който ми бѣше телеграфиралъ за защита, че хората го обвинявали въ агитация и пищели прошение до военния комисаръ. Азъ му отговорихъ, че ако се е бѣркаль въ политика, това е негова вина, това не спада въ неговитѣ инструкции и длъжности; съветвахъ го да не излиза отъ Видинъ, „да се не излага повторно на такива неприятности“. — Бръшляновъ, инспекторътъ, говорилъ въ Плѣвенъ на св. Кирилъ и Методий нѣкакви си работи, та събранитѣ учители „свалили го долу“.

Безобразно дъждовно време, лѣе се като изъ ведро. Слѣнце отъ много седмици не сме виждали. Това време убива човѣка. Въ свободнитѣ си минути чета Roscher, Nat. *Окономie*. — Днесъ Thielau дойде у мене въ канцеларията. Обърна ми вниманието на статията въ „*Agence russe*“ и натяква за мързела на консерваторитѣ, „трѣбвало би повече да агитиратъ; ако пропаднатъ, не заслужаватъ никакво съжаление“.

Сукнаровъ като председателъ на Народното събрание е обнародвалъ възвание къмъ народнитѣ представители, въ което на кѫсо имъ обръща вниманието да гледатъ добре, защото тукъ нѣма споръ за това или онова министерство, ами че самата конституция била въ опасностъ. — Презъ управлението на миналото министерство, споредъ изричното признание на директора на пощите Янчева, всички телеграми отъ политически характеръ се съобщавали на министерството.